

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra soukromého práva a civilního procesu

P O S U D E K

vedoucího diplomové práce

Autorka diplomové práce : Martina Rambousková

Téma diplomové práce : Dědické řízení

Vedoucí diplomové práce : JUDr. Miloslav Ungr

Dědické řízení patří v praxi spolu s řízením ve věcech péče o nezletilé a řízením ve věcech obchodního rejstříku k těm nejfrekventovanějším nesporným řízením. Jeho význam je nepochybný. Z historického pohledu prošlo dědické řízení závažnými změnami, jak ostatně autorka diplomové práce v první kapitole zdůraznila. Navíc je zřejmé, že určité změny budou ještě nezbytné, a to přinejmenším s vazbou na nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb., jehož účinnost je stanovena na 1. leden 2014.

Již v úvodu diplomové práce autorka správně uvedla, že řízení o dědictví představuje obsáhlou problematiku. V občanském soudním řádu je zapracováno do hlavy páté jeho třetí části a obsahuje 31 paragrafů. Z toho je zřejmé, že detailní rozpracování zvoleného tématu by ve svém výsledku představovalo nemalý úkol, zejména pokud by mělo zároveň obsahovat i řešení všech sporných problémů, které při aplikaci jednotlivých ustanovení vznikají.

Těžiště práce je v kapitole druhé, která je ještě rozdělena do dalších třinácti podkapitol. Autorka se v ní vypořádává se současnou právní úpravou řízení o dědictví, a to včetně úpravy dodatečného projednání dědictví, možnosti využití řádných i mimořádných opravných prostředků a odměňování notářů jako soudních komisařů. Činí tak velice solidním způsobem. Diplomová práce je systematicky dobře uspořádaná. Lze však konstatovat, že problematice likvidace dědictví mohlo být věnováno více prostoru, a to i mimo rámec výkladu o účastnících dědického řízení obsaženého v podkapitole 2.4.

Autorka prokázala, že umí pracovat s literaturou i judikaturou. Pozitivně je třeba hodnotit, že vyjádřila vlastní názory na řešení určitých problémů, s nimiž se setkala při zpracovávání daného tématu, a to i v případě, že jí publikované názory nebyly zcela konformní se stanovisky vyjádřenými v publikacích, z nichž čerpala (např. na str. 44, 45 ohledně povahy rozhodnutí o nabytí či vypořádání dědictví, na str. 26 ohledně posuzování bezcenných věcí náležejících do dědictví, na str. 20 ohledně způsobu zpeněžení majetku při likvidaci dědictví). Není pochyb, že autorka nevymezila všechny problémy, které v souvislosti s řízením o projednání dědictví vznikají nebo mohou vznikat a ani nelze očekávat, že tak mohla učinit. Na některé (např. problémy vznikající v případě postupu podle § 175k odst. 2 o.s.ř. při vadném poučení a odkazu nebo při nerespektování správného odkazu) se proto bude možno zaměřit při obhajobě diplomové práce.

Vždy je třeba dbát na to, aby psaný odborný text přesně vyjadřoval myšlenku, kterou chce autor sdělit čtenáři a pokud možno nepřipouštěl v tomto směru pochybnosti nebo možnost různého výkladu. Již v úvodní části historického výkladu se z textu podává, jako by byl císařský patent č. 208/1854 ř.z. prováděcím předpisem Všeobecného zákoníku občanského (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesamten Deutschen Erbländer der Österreichischen Monarchie – ve zkratce ABGB, označovaný v českých zemích jako obecný zákoník občanský – ve zkratce OZO, který byl vyhlášen 1.6.1811 patentem císaře Františka I. č. 946/1811 Sb.z.s. s platností pro všechny země císařství s výjimkou zemí koruny uherské, účinný od 1.1.1812). Císařský patent č. 208/1854 ř.z. (na str. 2 a 3 diplomové práce se někdy uvádí pod lomítkem nesprávně rok 1954 místo 1854) upravil soudní řízení v nesporných věcech právních. Určité nepřesnosti (jde spíše o nevhodné a nikoliv nesprávné vyjádření) lze nalézt i na str. 12 v podkapitole 2.2.3. (zahájení řízení na základě zprávy z nemocnice – jistě není míněno , že by dojitím takové zprávy bylo řízení zahájeno), nebo na str. 42, kdy autorka v závěru podkapitoly 2.9. hovoří o právních úkonech a nepochybně míní úkony procesní a nikoliv právní.

Pozitivně hodnotím, že autorka do samostatné kapitoly zařadila úvahy de lege ferenda a souhlasím s její kritikou týkající se liknavého postupu v souvislosti s legislativními úpravami procesního práva v oblasti dědického řízení s vazbou na novou úpravu občanského práva hmotného. Nutno dodat, že nejde jen o nutnost nové úpravy dědického řízení.

Po formální stránce je práce v pořádku. Má požadovaný rozsah, autorka způsobem pro vědeckou práci obvyklým cituje prameny, z nichž vychází a nechybí ani cizojazyčné resumé. Diplomová práce je zpracována kultivovaně, jen v nepatrné míře obsahuje chyby (např. na str. 32 v šestém řádku od shora „.....zůstavitelovi smrti“, správně „.....zůstavitelovy smrti“, str. 48 ve druhém řádku od shora „.....je také zapotřebí, aby stanovit.....“, správně „..... je také zapotřebí stanovit.....“) nebo nepřesnosti (na str. 46 má být správně uveden § 472 odst. 1, 2 obč. zákoníku a nikoliv § 470 odst. 1, 2 OSŘ). Po provedení elektronické kontroly původnosti textu diplomové práce v systému THESES.CZ nebyly zjištěny žádné

nedostatky. Takový závěr lze ostatně učinit i na základě vlastního posouzení obsahu předložené diplomové práce.

Z á v ě r : Diplomovou práci autorky **Martiny Rambouskové** hodnotím jako velice dobrou a **d o p o r u č u j i** ji k obhajobě.

V Plzni 6.4.2012

JUDr. Miloslav Ungr

